

Memo

Betreft: mogelijkheid tot herstel van kennelijke verschrijvingen in het door alle deelnemers in de GR vastgestelde besluit tot wijziging

Steller: Alex Verhoeve (WGR-jurist gemeente Gouda)

Datum: 4 juli 2024

Voorgeschiedenis

De procedure tot wijziging van de GR Regio Midden-Holland is conform de WGR gevolgd:

1. Vaststelling en toezending ontwerp wijziging door AB;
2. Zienswijzeprocedure raden deelnemers t.a.v. ontwerp;
3. Vaststelling en toezending definitief voorstel tot wijziging door AB;
4. Besluiten tot vaststelling definitief voorstel tot wijziging door raden, colleges en burgemeesters.

Na de besluitvorming van de besluiten ad 4. is gebleken dat er een aantal verkeerde verwijzingen in de tekst van het definitief voorstel staan:

- in artikel 24, lid 1 wordt verwezen naar de artikelen 58b en 59 van de WGR. Dit moeten de artikelen 34b en 35 van de WGR zijn.
- In artikel 24, lid 10 en in artikel 26 wordt verwezen naar artikel 58 van de WGR. Dit moet artikel 34 van de WGR zijn.
- in artikel 24 lid 9 wordt verwezen naar het vierde lid van artikel 24. Dit moet het vijfde lid zijn.
- in artikel 25 en artikel 26 lid 6 wordt verwezen naar art. 24 lid 5 en dat moet lid 6 zijn.

De verkeerde verwijzingen zijn kennelijke verschrijvingen. Duidelijk is sprake van een evidente (direct kenbare) fouten die zonder enige twijfel als vergissing herkenbaar zijn.

Juridisch gezien is het uitgangspunt het actus contrarius-beginsel. Dit houdt in dat regels die gelden voor het oorspronkelijke besluit ook gelden voor een latere wijziging of intrekking van dat besluit, zolang niet iets anders is bepaald. Er is in de WGR echter niet iets anders bepaald. De WGR beschikt niet over een (separaat) artikel ten aanzien van herstel van kennelijke verschrijvingen. Formeel gezien heeft dit tot gevolg dat ook het herstel van kennelijke verschrijvingen zouden moeten plaatsvinden via de normale besluitvormingsprocedure als vermeldt in de WGR.

Bij deze formele benadering zijn echter de volgende opmerkingen te maken:

- Een gemeenschappelijke regeling is in de kern een publiekrechtelijke overeenkomst tussen (gemeentelijke) bestuursorganen. In die verhouding is het passend om later geconstateerde kleine (verwijzings)fouten in de overeenkomst te herstellen. Met als voorwaarde dat de (vertegenwoordigers van) bestuursorganen daarmee instemmen. Dit zonder hernieuwde uitgebreide inhoudelijke besluitvorming.
- Het volgen van het actus contrarius-beginsel ten aanzien van kennelijke verschrijvingen leidt totodeloze bestuurlijke drukte. Door het herstel van kennelijke verschrijvingen worden geen (controle)bevoegdheden van de raad (ex WGR) omzeild of aangetast. Tevens is het onwenselijk de gewijzigde GR te publiceren met nu reeds bekende verkeerde verwijzingen.
- Er lijkt bij de wetgever sprake van voortschrijdend inzicht om herstel van kennelijke verschrijvingen in bepaalde gevallen te vergemakkelijken. In artikel 16.24, lid 2, van de recent inwerking getreden Omgevingswet is geregeld dat het bevoegd gezag kennelijke verschrijvingen kan herstellen door wijziging van bepaalde plannen en verordeningen zonder toepassing van afdeling 3.4 Awb (de uitgebreide voorbereidingsprocedure).

Op basis van de opmerkingen zijn er valide gronden om het actus contrarius-beginsel, zoals vastgelegd in de WGR, niet te volgen ten aanzien van het herstel van kennelijke verschrijvingen. Procedure zou dan zijn dat het AB vaststelt dat de GR is gewijzigd is conform de door de deelnemers genomen besluiten onder aanpassing van de geconstateerde kennelijke verschrijvingen. Het is daarbij wenselijk de deelnemers ten aanzien van deze aanpassing te informeren.